

Андрій СМІЯН: «Мій критик – моя теща»

Ведучий «Новин» та обличчя Першого Національного Андрій СМІЯН не хворіє на зіркову хворобу, не відвідує світських заходів, не намагається вдягатися згідно з останніми тенденціями моди. Проте його очі світяться, коли він розповідає про свого маленького сина та кохану дружину. Про це та інше в інтерв'ю з Андрієм.

– Ведучі новин, які працюють у прямому ефірі, зазвичай мають велике навантаження. Як ви розслабляєтеся та відволікаєтеся?

– Не сказав би, що в мене дуже велике навантаження. Розслабляюся, займаючись музикою. Це моє хобі. Інколи виступаємо з групою, творимо музику – так відволікаюся. Також роблю свою ранкову радіо-програму – подкаст.

– Як ви поєднуєте основну роботу та музику? Що важливіше?

– Найважливіше – сім'я. А якщо серйозно, то вважаю, що робота – це робота, а життя – це життя. Тобто я живу не для того, щоб працювати, а працюю, щоб жити. У мене є п'ятирічний син, якому дуже потрібен батько. Я для нього – незаперечний лідер, герой, і це класно. Хто має дітей, зрозуміє, яке то особливе відчуття, коли твоє слово для маленької рідної людини – перша інстанція, і потрібно бути дуже обережним у розмові, адже дитина вірить кожному слову.

– А ким ваш син хоче стати?

– У нього плани на майбутнє змінюються щодня. Він уже хотів бути і космонавтом, і гонщиком... Загалом дуже любить автомобілі і знає про них усе, мабуть, більше за мене. Нещодавно розповідав мені про двигун внутрішнього згорання й запитав, чому ми не купили машини з електродвигуном, адже це екологічно безпечне авто. Усім дітям читають казки, а ми своєму – журнальчики про машини. Йому дуже подобається, і він уже сам просить читати їх на ніч. І оскільки ця любов не минає, ми скупили майже всі журналі.

– Ви хотіли б, щоб ваш син став ведучим новин, як і тато? Радили б йому?

– Я ще не так довго тато. Мені потрібно ще трохи пожити в ролі батька, щоб зрозуміти деякі тонкощі.

Проте думаю, що не варто радити чи примусово наставляти дитину на щось. Він підросте і сам обере свій шлях. Ми хочемо віддати його до школи з математичним ухилом, оскільки він має здібності. Читати його змушуємо, а от із математикою все простіше – із власної ініціативи дитина вже рахує від 99 до одного. Ще рано робити висновки, в нього багато часу. Проте вважаю, що потрібно пробуджувати інтерес і до ручної праці.

– Що ви читаєте у вільний час?

– Боюся здатися старомодним. Люблю поезію Пастернака. Це неймовірна людина. Буває, під настрій щовечора читаю вірші. Інколи в чотирьох поетичних рядочках може поміститися ціла книга. Книжок я читаю мало, проте колись ми з колегами підраховували обсяг інформації, яку даємо в ефір, і зрозуміли, що насправді читаємо багато. Тому поза роботою читати не дуже хочеться.

– Чи є люди, на яких ви рівняєтеся?

– Так. Це брат моєї мами. Він – Військовий з великої літери. Ця людина може зробити будь-що своїми руками. Для мене мій дядько – символ справжнього чоловіка. Якщо зламалася пральна машина – він може її полагодити, потрібно прибити карниз – він це зробить. Мені здається, справжній чоловік має вміння це робити, незважаючи на те, сантехнік він чи інженер або ще хтось. Окрім того, він – людина слова. Я завжди хотів бути таким, як він. Стосовно відомих людей, колись захоплювався групою «Beatles», але згодом це минуло.

– Які місця полюбаєте відвідувати у вільний час? Де відпочиваєте?

– Ми з дружиною залюбки ходимо в кіно. Останнє, що дивилися, – всім відомий «Аватар». Щоправда, останнім часом досить складно

знайти класний фільм. Моя дружина могла б стати кінокритиком. Вона розуміється на цьому і цікаво роз'яснює мені суть. І взагалі, дивитися фільм у кінотеатрі значно цікавіше, ніж удома.

– Які країни хотіли б відвідати, що побачити?

– Для початку поїздив би Україною. Ми з дружиною на Новий рік були в Береговому і зрозуміли, що там геть інший світ. Там інші люди, інша архітектура, інше ставлення до життя – Україна невелика, але в різних її куточках живуть абсолютно неоднакові люди. Хочеться побачити більше власну країну, хоча б об'їхати її по кордону.

– Ви відвідуєте світські заходи?

– Дуже рідко. Я не настільки популярна особа, щоб мене часто запрошували. Я волію відзначати домашні свята у вузькому колі друзів.

– Ви подобаєтеся собі в кадрі чи є зауваження?

– Більше не подобаюсь. Прагну постійно вдосконалюватися і мені це вдається. До речі, в мене є критик – моя теща. Вона завжди коментує, що я роблю не так або так. Це добре. Як правило, слухаю текст і намагаюсь аналізувати, чи можна було сказати цікавіше.

– Вам легше працювати в парі чи все-таки самому?

– Я вже й не думав про це. Ми з Іванкою Найдою, як то кажуть, «заспівали воедино». Відчуваємо одне одного і нам комфортно в парі. Гадаю, телеканал від цього виграє, адже глядачеві приємніше бачити на екрані двох, та й обоє маємо більше простору для імпровізації.

Наталія НІКІТИНА
(прес-служба Першого Національного).

